

34. Dr. Ablonczy Dániel

Miért?

Elhangzott: 1995. novemberben a CE szövetség csendesdélutánján

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 34 Dr. Ablonczy Dániel – Miért?

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

Köszönjük, hogy így döntöttél, hogy ez volt az akaratod. Bocsáss meg, ha nem tudunk ennek a gondolatnak a végére járni, ha nem tudunk ezzel együtt érezni, vagy együtt gondolkodni. De segíts kérünk felfogni, mégis azt, amit a kereszt ad elénk. Könnyörülj rajtunk Urunk, hogy ha az érelmünkkel fel nem is tudjuk fogni, de valami módon érintsen meg ennek azt akaratnak a csodája. És győzzön le és győzzön meg minket a kereszt. Ámen.

Foglaljuk egybe a szenvedés történet egészét egy mondatba. Jézus a kereszten mondta ezt a mondatot:

"Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?" Márk 15: 34

Szeretnék előre figyelmeztetni arra nézve mindenkit, hogy ezt, most abban az értelemben értjük és fogjuk fel, ahogyan erről az egész evangélium tanubizonyságot tesz. Tehát nem úgy, ahogy ezt általában szoktuk érteni, hogy ez Jézus részéről egy szemrehányó kérdés volt az Atya felé. Tudjuk, hogy ez egy kérdés: *"Én Istenem én Istenem miért hagytál el engemet"?* És ezt általában úgy szoktuk felfogni, hogy szemrehányást tesz a Fiú az Atya felé. Valahogy próbáljuk ez alól magunkat most mentesíteni. Mert nyilvánvalóan, Jézus és az Atya egyek. És ez az egység megnyilvánult már akkor, amikor a Getsemáne-kertben elhangzott ez a kérés: *"Ha lehetséges muljék el tőlem ez a keserű pohár. Mindazáltal ne úgy legyen ahogy én akarom, hanem amint Te"*. És úgy tűnik, mintha a szenvedés abban csúcspontodott volna ki, hogy ezt az elfogadást, most szemrehányóan kérdeznék vissza az Atyától a Fiú.

Engedtessek meg, hogy ez most ne így értsem. Miről van szó tehát? Arról, hogy kérdés hangzott el előttünk és ez a kérdés most így hangzik hogy **miért?** És mi a felelet erre a kérdésre? Az, hogy **azért "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta érte, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen hanem örök élete legyen."** És ezt nem csak ott a Getsemáne- kertben mondta ki a mi Urunk, hanem az egész életével ezt példázta. Attól kezdve, hogy jászol bölcső volt a helye a születésekor. Tehát ő nem dicsőséges öltözetben járta végig ezt a földi életet. Hanem Ő a szenvedés terhével járta végig a földi életet. Azaz mindig alázatosan. Gondoljunk bele, hogy a hegyi beszédben mire is ment ki az, amit ott elmondott: **Boldogok a lelki szegények, boldogok akiknek szívük tiszta, boldogok akik sírnak, boldogok az irgalmasok, boldogok a szelídek, boldogok a békességre igyekezők, ...** tudjuk ezeket az igéket kívülről. Arról van szó, Jézus Krisztus azért jött mert az Atyának célja volt ezzel az eljövettel; **a cél pedig az emberiség megváltása volt.** Pontosabban a mi megváltásunk, ahogy Pál helyen nagyon határozottan kijelenti, amikor azt mondja: mi is Isten akarat? Az, hogy **"minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson."** És mi ennek az igazság ismeretnek a tartalma? A golgotai kereszt, a szenvedés. Jézus

Krisztus szenvedett helyettünk. A bűn büntetése van ott a kereszten és a Fiún. Az a szörnyű, kimondhatatlan megérthetetlen felelősség van ott rajta, hogy **neki el kell szenvednie a világ bűneit**. Kellott szenvednie a világ bűneiért. Hát, erre gondoljunk most mindenek előtt. Arra, t.i., hogy a Fiú hordozott egy nagy terhet. Sokszor úgy tűnt, hogy ez a teher elviselhetetlen, de ezt a terhet mégis hordozta, végig hordozta. Nem szólt a tízezer angyalnak, nem indította támadásra a neki szolgáló angyal sereget, hogy söpörjék szét az ő elítélésére egybegyűlt sokaságot, az ő szenvedését végignéző sereget, mert azok is emberek voltak. Pedig akik ott voltak azok majdnem kivétel nélkül olyanok voltak, akik szenvedést jöttek nézni. A gyalázatot jöttek nézni és majdnem, hogy - kimondtam ezt a szót, hogy élvezték, hogy valaki ott a fán függ és szenved. Hogy minden idegszála remegett. Félelmes dolog volt a szenvedése. De miért?

És miből él a keresztyén ember? A Jézus szenvedéséből. Mi lehet a mi új életünknek a kiinduló pontja, hogy Jézus elszenvedte helyettünk azt, amit mi érdemeltünk volna. Hordozta azt a terhet, ami a mi megítélésünkkel szorosan összefüggött. De kifejezhetem ezt másképpen is. Mert ezt úgy is ki lehet fejezni, ahogyan a Jézus Krisztus visszatérésével kapcsolatban elhangzik a Bibliánkban, t.i. hogy **"elmúlik ez a világ és ennek ábrázatja"** és ez a látható világ megsemmisül. Itt semmi meg nem maradhat, csak az, akit a kereszten Jézus Krisztus újjászült. Akit az ő szenvedése révén Isten könyörületében és irgalmában részesített. Azaz Jézus Krisztus a mi egyetlen reményünk, megmaradásunknak, jövőnknek egyetlen alapja. Az, hogy Krisztus kereszten szenvedett és hordozott helyettünk. Tehát a kérdés nem szemrehányás, hanem feleletet váró, feleletet igénylő kérdés.

És a felelet egyértelműen hangzik el a teljes szentírásból. Mondhatnám, hogy az **őszövétségéből is** nagyon mélységesen, ez tárul már elénk, hiszen a próféták Krisztus szenvedéséről beszéltek, idézhetnénk is számtalan helyet erről. De a lényege mégis ott van, akkor hangzik el, amikor az hangzik el, hogy **"úgy szerette Isten a világot"**. És most mindenekelőtt ebben próbáljunk mi gyönyörködni, hogy a **Golgotai kereszten a szeretet nyilvánult meg**. Evangélium nyilvánult meg. Isten hívása nyilvánult meg. És ne sajnáljuk Jézust, mert Ő - ahogyan mondta is - nem sajnálkozásra való dolgot cselekszik. Ő az atya akaratát viszi véghez, azt a jó akaratot, azt a pártatlan szerelmet, amivel Isten minket magához akar ölelni, amiben a mi örök életünk titka rejlik. Tehát itt evangéliumra gondoljunk. Amikor az evangéliumban arról, van szó, hogy Jézus beszél a síró asszonyokkal, azt mondja nekik, hogy **"ne énrjatom sírjatos, magatokon sírjatos!"** Könnyítsetek azon, ami a ti lelkiismereteket megterheli. Tehát itt van a dolog nyitja: Hogy a bűn terheli az embert, az ember lelkiismeretét, és ez a lelkiismeret a Krisztusban tisztul le és a Krisztus szenvedésében és keresztyén tisztul le. És ott szabadul fel az emberi lelkiismeret és ott jön Isten szabadításának és örömhírének a hangja felénk. Hát ez volt az egyik dolog, amit a itt szerettem volna a miért-re mondani.

A másik dolog, amit szeretnék a miért-tel kapcsolatban mondani, az, hogy a **szenvedésnek egész értelmezése átalakul** a Jézus szenvedése láttán vagy tapasztalattán. Mert ugye a régi ember úgy gonolta, hogy aki szenved, annak van valami a fején. Vaj van a fején vagy valami hiba van, bűne van. Ahogyan a tanítványok meg is kérdezték Jézus egy esetben, a vak ember esetében: **"Ez vétkezett vagy ennek szülei"** vétkeztek? A szenvedésnek a keresztyén óta nem ez az értelme. A szenvedésnek más értelme van. Gondoljunk például a II. Korintus 4:17 **"A mi rövid ideig tartó könnyű szenvedésünk, igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk a**

mennyben. Azaz: az ember szenved de az Isten kárpótolja az ő szenvedését, tízszeresen, százszorosán, nem tudom hányszorosan, azaz a szenvedés együttjárója ennek az életnek és az élet nyomorúságának, de közben ne a szenvedésre gondoljunk, hanem arra, hogy nem választhat el minket Isten szerelmétől semmi, sem élet sem halál, sem nyomorúság. Nincs az az a szenvedés, ami minket Isten szerelmétől elszakíthatna. Azaz **a szenvedés oda tart minket az Isten szerelmébe** és ez másképpen hangzik, mintha mi magunkban panaszkodunk vagy sírunk. Tehát a szenvedésnek egy másik értelme bontakozik ki. Vagy ha vesszük azt az esetet I. Péter 2: *"Micsoda dicsőség az, hogy vétkezve és arcul veretve túrtök, de ha jót cselekedve és mégis szenvedve túrtök ez kedves dolog az Istennél. Mert arra hivattatok el, hiszen Krisztus is szenvedett érettetek nektek példát adván, hogy az Ő nyomdokait kövessétek. Mert aki bűnt nem szenvedett, szájában álnokság nem találtatott, aki szidalmazván nem szidalmazott szenvedvén nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre, aki a mi bűneinket magára vette vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván éljünk, akinek a sebeivel gyógyultunk meg."* Ugye a szenvedésnek milyen más értelmezése van. Mert milyen más az, amikor az ember nem hánytorgatja fel, hogy most szenvedek. Hát mért szenvedek? Mi a csudáért szenvedek? Mit használ ez Istennek, hogy én szenvedek? A zokon nem vett szenvedés, **a szemrehányás nélküli szenvedés a Krisztussal együtt való szenvedés;** mely már egyúttal gyógyítja is a sebet. Gondoljunk csak erre, ha valkinek szenvedése van, hogy ő arra szabad gondoljon, hogy Krisztus is szenvedett. Méltatlanul szenvedett, mi ugyan méltán és Ő mégsem panaszkolt fel a szenvedését.

Aztán még egy dologra kellene gondolnunk, amire már az előbb utaltam, hogy mi itt élünk ezen a világon, a zsoltáros könyv 70-80 évet mond, mi ez az örökkévalósághoz képest, ha az ember megéri, hogy ha az ember megéri és átlépheti a nyolcvanadik évét is, ahhoz képest, hogy vár rá Krisztusban az örök élet, örök élet édessége, örök élet gyönyörűsége. Hát akkor mit mondhatunk arra, hiszen mi tulajdonképpen ha szenvedünk is az csak kiegészítése, vagy nem is tudom hogy mondjam, **ráadás** a Krisztus szenvedésére. Vagy mondhatom úgy is, hogy mi, amikor szenvedünk jogunk van arra, hogy **vele együtt szenvedjünk** és közben a mi szenvedésünk átváltozzék annak **a remélt jutalomnak az erejére,** amit Pál úgy emlegetett, hogy *"igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk a mennyben"*.

Hát **miért?** Miért szenvedett Jézus Krisztus? **Azért,** hogy **nekem életem legyen,** hogy nekem boldog életem legyen, hogy nekem tiszta lelkiismeretem legyen, hogy nekem örök boldogságot juttasson, hogy az ő nyomdokaiba lépve megmutatkozzék bennem, sorsomban az örök élet ékessége és szépsége. Mikor az ember erre gondol, akkor egyúttal arra is kell gondoljon, hogy Jézus szenvedése nem volt hiábavaló. Mert Isten egy örökkévalóságot épített fel a keresztre, a boldogság hazáját, a boldogság otthonát. Tehát nekünk nem szabad ezt az Isten által Krisztusban adott reménységet kockáztatnunk félretennünk, félremagyaroznunk, hanem úgy szabad értenünk, ahogy ő elhozta, adta értünk.

Az evangélium tulajdonképpen mi is? - Örömhír! Mégpedig a Jézus szenvedéseivel együtt vagy arra építve örömhír. Ez az, amit tartunk mindig szemünk előtt: a Boldog Isten Isten dicsőségének az evangéliumát a mi kedves boldog tulajdonunkat. Ámen.

Nagyon nehéz ezt nekünk belátnunk Urunk, különösen, hogyha a kereszttel állunk nehéz belátnunk, hogy Jézus szenved. Ő, aki tiszta volt, Ő, aki áldott volt, Ő, aki a dicsőség honából jött. Aki azért jött, hogy felszabadulhassunk. De kérünk, könyörgünk, hogy add nekünk a vigasztalásnak örömét, hogy ez járja át a szívünket és a hála, öröm szava hangozzék előttünk, akkor is, ha szenvednünk kell, vagy éppen akkor, amikor szenvednünk kell. Hogy ennek a bellátására segíts eljutnunk, mert enélkül értelmetlen lett volna megszületnünk. Urunk, segíts úgy hinnünk abban, hogy Te jót készítettél, akartál nekünk és hogy mi mindig, amikor valami nehéz útja van előttünk az életnek, próbáratevő útja van az életnek, akkor mégjobban kapaszkodjunk a Krisztus keresztyébe. Segíts kérünk erre eljutnunk, ezt átéreznünk, ebben gyönyörködünk és ezért hálásaknak lennünk. A Jézus nevéért kérünk hallgassál meg minket. Ámen.